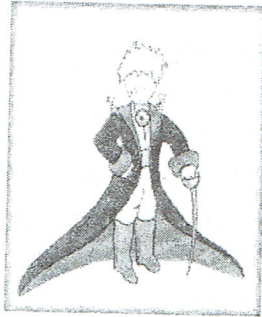

פסטיבל צ'יוליוס באצבי - קונצרט פתיחה חגיגי

מקהלת נעמה

בניצוח פנינה ענבר

"הנסִיךְ הקטן" - שבעה פרקי-מסע על-פי ספרו של א. סנט אקזופרי

מאת שרה שוהם

1. "ההד"	5. "הרברבן"
2. "השיכור"	6. "נאום השועל על הידידות ועל דברים שבלב"
3. "איש העסקים"	7. "זהירות! עשבים שוטים"
4. "מדליק הפנסים"	

אמנון בעהם - סגור
אורי שוהם, רמי טל וגי אשד - חלילים
רפי אדות - קריין

* * *

G. Fauré - Clair de lune	ג. פֹּרְה - אור ירח
P. Tchaikowsky - Bez pory, da bez vremeni	פ. צ'ייקובסקי - ללא עת, ללא עונה
E. Elgar - My love dwelt in a northern land	א. אֶלְגֵר - שכן אהובי בארץ צפונית
J. Brahms - Gesang auf Fingal	י. ברהמס - קינה על טרנאר
(מתוך "שירת פינגל" מאת אוסיאן (Ossian))	

פסנתר: ילנה שומיאצקי

ביום שישי 14.12.2001 ה' חנוכה תשס"ב בשעה 20:30 באולם קיבוץ שדה בוקר

מקהלת הנשים "נעמה" נוסדה ב-1989 ע"י פנינה ענבר, המנצחת והמנהלת המוסיקלית, ומונה כ-20 זמרות בליווי פסנתר. המקהלה הופיעה בהצלחה בפסטיבלים באבו-גוש, יחיעם ונצרת, בכנס "כיכורי מקהלות" וב"ביאלנה" בתל-אביב. זכתה בדיפלומת זהב בתחרות בינלאומית בגרמניה ובמקום הראשון ודיפלומת זהב בתחרות הבינלאומית "שירת הימים" בנתניה. בקיץ 2000 סיירה באיטליה והשתתפה בתחרות היוקרתית באַרְצו, טוסקנה, וזכתה במקום השלישי. למקהלה רפרטואר רחב, הכולל יצירות קלאסיות ויצירות מקוריות של מלחינים ישראלים, שירי עמים ושירים עבריים. מומלצת ע"י "אמנות לעם" וזוכה לשבחי הקהל והביקורת. המקהלה פועלת בחסות המועצה האזורית מנשה.

פנינה ענבר - בוגרת המדרשה למורים למוסיקה בתל-אביב, למדה זמרה אצל לולה שנצר ושרה במקהלות "קאמרן" ו"רינת" ובחמישייה הווקאלית "קווינטה זכה". הופיעה כסולנית עם תזמורות שונות. הקימה את מקהלת הנשים "נעמה", לה היא משמשת כמנצחת, מנהלת מוסיקלית ומעבדת. כמו כן מלמדת פיתוח קול. בשנת 1995 הקימה את מקהלת "מגידו". זכתה פעמיים בציון "מנצחת מעולה" בתחרויות בינלאומיות בגרמניה ובישראל בחסות אגודת "אינטרקולטור" הבינלאומית.

שרה שוהם - מלחינה, בוגרת האקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל-אביב בקומפוזיציה, ניצוח ופסנתר. השתלמה במוסיקה ווקאלית בארץ ובחול. הלחינה להרכבים קוליים וכליים ועבור הרדיו והטלוויזיה. שירה הוקלטו ע"י התזמורת הפילהרמונית הישראלית. זכתה בפרס ליון קיפניס להלחנה אמנותית, במענקי יצירה מטעם המועצה הציבורית לתרבות ואמנות, קרן תל-אביב לתרבות ואמנות ומפעלות דיסקונט ובפרס המועצה הציבורית לתרבות ואמנות בשיתוף עם חטיבת המוסיקה של רשות השידור. יצירותיה זכו בפרסים מטעם משרד התרבות היצירתי ובתחרות בינלאומית למלחינים בפלוריאז', צרפת. הנחתה מורים פלשתיניים וישראלים בפרוייקט מיוחד של שיתוף פעולה מטעם "אגודת ילדי המזרח" ת.

אמנון בעהם - בוגר האקדמיה ע"ש רובין בירושלים במגמת קומפוזיציה. למד זמרה בארץ, בארה"ב ובצרפת. הלחין מוסיקה להפקות תיאטרון, השתתף באנסמבלים שונים, היה חבר במקהלת NIO עמה גם שר כסולן וכן עם הסימפוניית ירושלים ועם הסימפוניית ראשון לציון. פועל בצרפת כמלחין ומבצע.

אורי שוהם - למד נגינה בחליל אצל אורי טפליץ, ז'אן פייר ראמפל ואנדרה ז'ונה ובאקדמיות למוסיקה בתל-אביב ובירושלים. בגיל 17 התמנה לחלילן ראשון בתזמורת קול ישראל. היה חבר התזמורת הפילהרמונית הישראלית - 27 שנים כחלילן ראשון. הופיע כסולן עם הפילהרמונית הישראלית, תזמורת רשות השידור ועוד, בארץ ובחול. הופיע כסולן בוותיקן ביצירתו של ברנשטיין, "חליל", בניצוח המלחין. חבר בשלישיית הנבל הישראלית, מנגן בהרכבים קאמרליים ומקליט לקול המוסיקה. מורה באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בתל אביב והעמיד דור שלם של נגני חליל ישראלים.

רמי טל - למד לתואר ראשון בביה"ס הגבוה למוסיקה בהמבורג עם פרופ' צ'ר ולתואר שני בביה"ס הגבוה למוסיקה בפריבורג עם וויליאם בנט. חבר התזמורת הסימפונית ירושלים מ-1979, כיום כחלילן ראשון, עמה הופיע כסולן בקונצרטים ובהקלטות. חבר בקבוצת "מוסיקה טובה". זכה בציון לשבח מטעם המועצה לתרבות ואמנות. הופיע והקליט כסולן ובמוסיקה קאמרית בארץ ובחול עם רעייתו הפסנתרנית שרה ינובסקי-טל ועם הרכבים קאמרליים שונים. הוזמן להשתתף בפסטיבל למוסיקה קאמרית בגרמניה. מדרין הרכבי כלי נשיפה ב"תלמה ילין" וב"משכנות שאננים" בירושלים.

גי אשד - למד חליל עם אורית בורשטיין, ליאור איתן ויוסי ארנהיים. בוגר ביה"ס התיכון ע"ש תלמה-ילין, שם ניגן כחלילן ראשי בתזמורת וזכה במלגות לימודים. השנה יסיים את לימודיו באקדמיה למוסיקה ע"ש רובין בת"א, שם זכה פעמיים בפרס הראשון בתחרויות למוסיקה קאמרית ובתחרות לסולנים. היה חלילן ראשי בתזמורת חיל האוויר, בפילהרמונית הצעירה, עמה ניגן גם כסולן, בקאמרית הקיבוצית וכיום בסימפוניית חיפה, וכן בתזמורת בינלאומית בחסות הפילהרמונית של וינה ובסדנת "דיוואן מזרח-מערב" עם דניאל ברנבוים בשיתוף הסימפוניית של שיקגו ותזמורת האופרה של ברלין. ניגן עם גופים קאמרליים רבים והקליט ל"קול המוסיקה". השתתף בכתות אמן באירופה ובארה"ב. זכה בקביעות במלגות קרן התרבות אמריקה-ישראל.

ילנה שומיאצקי - זמרת מצו-סופרן ופסנתרנית. עלתה מרוסיה ב-1991, שם סיימה בהצטיינות לימודי מוסיקה באקדמיה "קתריןבורג" באורל. מלמדת פסנתר, מופיעה כסולנית ומלווה סולנים ומקהלות. מלווה את מקהלת "נעמה" מ-1992.

5. הרברבן

- האח! - קרא הרברבן בראותו מרחוק את הנסיך הקטן - אחד ממעריצי הוא, הבא להראות את פני!
כך-דרכם של גאוותנים, הסבורים כי כל אדם חייב לחלוק להם כבוד.
- בוקר טוב! - אמר הנסיך הקטן - אכן מוזרה המגבעת שאתה חובש לראשך.
- זוהי מגבעת מיוחדת להצדעות - הסביר הרברבן - והריני מרים אותה שעה שחברי מקבלים את פני בתשואות ומוחאים כפיים לכבודי. אך לדאבוני אין איש עובר במקום הזה...

6. נאום השועל על הידידות ועל דברים שבלב

... אני מבקש לי ידידים. מה פירוש "לאֵלף"!
- זהו ענין שהזניחוהו יתר על המידה, - הסביר השועל - ופירושו: לקשור קשרים.
- לקשור קשרים?

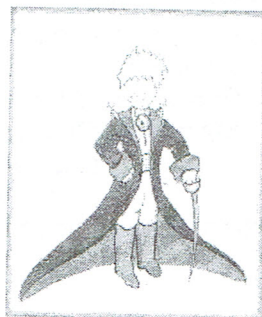
- אמת, נכון הדבר, - ענה השועל - בעיני הנך עדיין נער קטן, שאינו שונה מאלף נערים קטנים אחרים; אין לי צורך בך. אף אתה אינך זקוק לי; בעיניך אינני אלא שועל הדומה למאה אלף שועלים אחרים. אך אם תאלפי נהיה זקוקים איש לרעהו: אתה תהיה בשבילי אחד ויחיד בעולם, ואף אני אהיה בעיניך אחד ויחיד בעולם כולו.
- יורד אני לסוף דעתך, - אמר הנסיך הקטן, ישנה שושנה... כמדומני שהיא אילפה אותי...
- אין אתה מבין אלא מה שהנך מאלף, - המשיך השועל - אין שעתם של בני-האדם פנויה עוד להבנת ענינים כלשהם. הם קונים אצל הסוחרים דברים מוכנים ומזומנים. וכיוון שאין בעולם שום בית מסחר לידידות, אין עוד לבני-האדם שום רעים וידידים. אם חשקה נפשך בידיד - אלפני-נא אלף!

7. זהירות, עשבים שוטים

...על כוכבו של הנסיך הקטן, בדומה ליתר הכוכבים, מצויים עשבים טובים ועשבים שוטים. לכן יש זרעים טובים של עשבים טובים וזרעים רעים של עשבים שוטים. אולם זרעים אלה סמויים מן העין. נמים הם בחביון האדמה עד שעולה על דעתו של אחד מהם להתעורר משנתו. אז יתמתח מעט-מעט אל מול השמש, כחושש, אחר יעלה, והנה לפנינו נבט רך ונחמד למראה. אם נבט של צנונית או של ורד הוא, אפשר להניח לו שיגדל כרצונו. אך אם צמח שוטה הוא - יש לעוקרו מייד עם בצבצו מן האדמה.

(תרגום: אריה לרנר)

בכל הדמויות אותן פוגש "הנסיך הקטן" יש זעקת בידות נואשת והתמכרות. השיכור - לבקבוק, איש העסקים - לכוח, מדליק הפנסים - להרס עצמי והרברבן - להערצה. כל ההתמכרויות הן תוצר של חברה אטומה ומנוכרת. יוצא דופן הוא השועל האמיץ, היוצא למסע חיפוש אהבה וידידות כדי למצוא טעם לחייו. שיא האימה נוכח סכנת ההישרדות בחברה כזאת מתואר בפרק "זהירות! עשבים שוטים". האדמה שהשקית, טיפלת בה באהבה והפכית בזרעים משובחים, הצמיחה מפלצת העומדת למוטט את עולמך. עשב שוטה - האם הוא איום חיצוני? או שמא זו המפלצת הקיימת בתוך כל אחד מאתנו? בעולמנו רווי האלימות מצאתי בדברי "הנסיך הקטן" נחמה, תקווה ומפתח של התייחסות בריאה אל החיים. כדאי שנקשיב לו, שכן יש לנו ענין עם ילד המחונן בכושר אינטואיציה ורגישות, המסוגל לנעוץ את מבטו בדברים לעומקם ובמה שמעבר להם. הוא רואה את הפיל בתוך הנחש, את הכבשה בתוך הקופסה. יש לו יכולת לראות את הנסתר ההרסני, ואומץ להתמודד אתו כדי להשתחרר ממנו. במסעו מכוכבית לכוכבית מגלה הנסיך הקטן את חוסר היכולת להבין סדרי עולם. בתום מסעו הוא מגלה את פשר החיים בפיתוח היכולת הפנימית לאהבה, ליצירה ולקבלת אחריות: "אתה אחראי תמיד לאשר אילפת. אתה אחראי לשושנה שלך, כי רק בלב אפשר לראות היטב. מה שחשוב באמת - סמוי מן העין". היצירה מבוצעת בצרפתית. (שרה שוהם)

"הנסיך הקטן" - שבעה פרקי מסע עפ"י ספרו של אנטואן סנט אקזופרי (ביצוע בכורה)

1. ההד

- הנסיך הקטן טיפס ועלה על הר נישא... אך הוא לא ראה דבר זולת ראשי סלעים חדים ושנונים.
- שלום! - קרא הנסיך הקטן.
- שלום!.. שלום!.. שלום!.. - ענה ההד.
- מי אתה? - שאל הנסיך הקטן.
- מי אתה?.. מי אתה?.. מי אתה?.. - ענה ההד.
- היו נא ידידי! אמר הנסיך הקטן - אני בודד...
- אני בודד... אני בודד... אני בודד... - ענה ההד.
- מה מוזר הכוכב הזה! הרחר הנסיך הקטן - ארץ צחיחה ומלחה, שכולה טרשים וחודודים! ובני אדם אלה כוח דמיונם לקוי: הם חוזרים על כל מה שאומרים להם...

2. השיכור

- על הכוכב השלישי גר שיכור. כאן שהה הנסיך הקטן שעה קלה בלבד, אך ביקור זה דכדך את רוחו מאד.
- מה מעשיך כאן? - שאל הנסיך הקטן בראותו כי השיכור יושב לו דומם לפני מערכת שלמה של בקבוקי יין ריקים ובקבוקים מלאים.
- אני שותה - השיב השיכור קדורנית.
- ולמה הנך שותה? - הוסיף הנסיך הקטן לשאול.
- אני שותה כדי לשכוח - ענה השיכור.
- מה לשכוח? - שאל הנסיך הקטן, כי נכמרו רחמיו על השיכור.
- לשכוח את חרפתי - הודה השיכור והרכין את ראשו.
- וחרפתך מהי? - חקרו הנסיך הקטן, שביקש לעזור לו.
- חרפת השתייה! - הפטיר השיכור ונשתתק כליל.
- הנסיך הקטן פנה והלך לו, ולבו נבוכ מאד.
- "אכן מוזרים המבוגרים... מוזרים מאד!" אמר בלבו בצאתו לדרכו.

3. איש העסקים

- הכוכב הרביעי היה כוכבו של איש-עסקים. איש זה היה שקוע בעסקיו כל-כך, שאפילו לא הרים את ראשו בהופיע לפניו הנסיך הקטן.
- בוקר טוב! - אמר הנסיך הקטן - הסיגריה שלך כבתה!
- שלוש ועוד שתיים - חמש. חמש ושבע - שתיים-עשרה. שתיים-עשרה ועוד שלוש - חמש-עשרה. בוקר טוב! חמש-עשרה ועוד שבע - עשרים ושתיים. עשרים ושתיים ועוד שש - עשרים ושמונה. אין לי פנאי להציתה שנית! עשרים ושש ועוד חמש - שלושים ואחת. אוף!.. ובכן, בסך הכל - חמש מאות מיליון, שש מאות עשרים ושניים אלף, שבע מאות שלושים ואחד!..
- חמש מאות מיליון מה? - שאל הנסיך הקטן.
- הה? עודך כאן? חמש מאות מיליון... איני יודע מה... אני עסוק כל כך! אני איש מעשי ואינני מתמכר לדברי הבל. שתיים וחמש - שבע... [חוזר לספור]. חמש מאות מיליון...
- חמש מאות מיליון מה? - שאל הנסיך הקטן.
- חמש מאות מיליון דברים זערערים המופיעים לעתים בשמים.
- זבובים? - לא! - דבורים? - לא! - כוכבים? - הוא הדבר: כוכבים! חמש מאות מיליון שש מאות עשרים ושניים אלף שבע מאות שלושים ואחד! אני איש מעשי ואוהב דיוק.
- ומה תעשה בהם?
- איני עושה בהם מאומה. אני מחזיק בהם... כדי להיות עשיר, כדי לקנות לי עוד כוכבים אם יתגלו אי פעם... אני יכול להפקידם בבנק... אני רושם את מספר כוכבי על פיסת נייר, אחר-כך אני מניח את הפתק במגירה ונועל אותה במפתח...

4. מדליק הפנסים

- הכוכב החמישי... היה הקטן בכוכבי הלכת. היה בו מקום רק לפנס-רחוב אחד ולאיש הממונה על הדלקתו. הנסיך הקטן לא יכול להבין למה דרושים פנס-רחוב ומדליק פנסים אי-שם בשמיים, על כוכב קטן שאין בו שום יישוב ואפילו לא בית אחד. אך הוא אמר בלבו: "אפשר שאדם זה מגוחך, אך הוא פחות מגוחך מהמלך, מהרברבן, מאיש-העסקים ומהשיכור, כי לעבודתו לפחות יש טעם. כשהוא מדליק את הפנס כאילו מביא הוא לעולם עוד כוכב אחד, או עוד פרח..."
- בוקר טוב, אדוני! מדוע כיבית את פנסך?
- פקודה היא - ענה האיש - בוקר טוב!
- הפקודה היא לכבות את פנסי. ערב טוב! - אמר והדליק את הפנס מחדש.
- ומדוע הדלקת את פנסך שנית?
- פקודה היא - השיב האיש.
- אינני מבין - קרא הנסיך הקטן.
- אין כאן מה להבין. פקודה היא פקודה. בוקר טוב! - אמר האיש וכיבה את הפנס.

גבריאל פורח (1845-1924): אור הירח (מילים: פול רלן)

נפשך היא נוף מובחר,
בו מותהלכות מסיכות שונות ומקסימות,
המנגנות בנבל ומרקדות,
וכמו-עצובות מתחת למסווה המופלא שלהן,
משוררות בסולם מינורי
על אהבה מנצחת ועל החיים הנוחים והנעימים.
אך נדמה כי אינן מאמינות באושרן
ושירתן נמהלת באור הירח,
באור הירח השלו, הנוגה והנאה,
שגורם לציפורים לחלום בין העצים
ולמזרקות המים לפרוץ בבכי של אקסטזה,
אותן מזרקות המפכות מתוך אגני השיש.

פיוטר איליץ' צ'ייקובסקי (1840-1893): ללא עת, ללא עונה (מילים: נ. ציגנובה)

ללא עת, ללא עונה,
מתייבש העשב בשדות.
הו, עשב שלי!
נחל לא מפכפך בשדות,
קול הזמיר לא נשמע בין השיחים,
הוי אפרוחית שלי! קולנית שלי!
לא ראיתי את פריחת הקיץ,
לא אספתי את פירות היער,
מה חבל! פירות היער!
כל הזמן יושבת כלואה בביתי
עם בעלי הזקן,
מתעצבת על מר גורלי.
הו, עצב שלי, הו, מר גורלי.
בעלי הזקן הקנאי לוקח ממני
את שמחת נעורי,
לוקח ממני את חירותי,
לא מרשה לי לצאת אל חברותי
מעבר לגדר לאסוף אגוזים,
לרקוד ריקודים.
הוי חירותי! חירות הציפור!

אדוארד אלגר (1857-1934): שכן אהובי בארץ צפונית (מילים: אנדרו לנג)

שכן אהובי בארץ צפונית, לו מגדל ערפילי ביער ירוק,
החול וגלים קצופים אפורים נשקפו מרחוק בינות לענפי-יער סבוכים.
ובליל הקיץ הצפוני גוועה השמש לאיטה,
ועדרי איילים מוזרים בבוהק-כסף באו נוגהים מבעד לאפור היער,
ונסו כרפאים מפני אור-השחר.
ותכופות צפינו בלבנה בחודש ההוא, גדלה, גדולה ולבנה על-פני יער וכרי-דשא,
ומתמעטת עם כלות חודש יוני,
עד אשר כמו חרב שלופה לקרב נפלה וניצתה בשחר פראי.
לא אדע אם אותו יער ירוק עוד חוגר למבצר האפור;
לא אדע גם אם בין ענפיו גזים איילים לבנים טרם יום;
הדשא על אהובי ירוק הוא, לבו קר מן הטיט.

יוהנס ברהמס (1833-1897): קינה על טרנאר (למילים מתוך "שירת פינגל" מאת אוסיאן)

בכי מעל הצוקים, שם נוהמות הרוחות,
בכי, הו, העלמה מאיניסטור.
הרכיני מעל הגלים את ראשך היפה,
את, האהובה אף יותר מאל ההרים,
זה אשר בשעת צהרי היום, על קרן שמש אחת
מרחף מעל דממת מורבן.

הוא נפל, נערך שם למטה,
חיזור שקע תחת חרבו של קוטולין.
לעולם לא יגעש עוד עוזו של אהובך
לשפוך דם מלכים.

בכי מעל הצוקים...

הוא מת! מת!
הו, העלמה מאיניסטור.
כלביו הארורים מיללים שם בביתו,
הם רואים את רוחו השורה בכל.
טרנאר, טרנאר...
קשתו תלויה לא-דרוכה באולם הכניסה,
דבר לא ירעיד עוד את עורו של הצבי.

בכי מעל הצוקים...